

Blues

Petr Spálený

Když mi bylo deset
To tenkrát přišli pro tátu
Já pořád vidím výklad
V béžovém kabátu

A černej tatraplán
Půllitry plný plakátů

A pak jsem jednou jel z Příbrami
Tam někam do lágru
Já nezapomínám
Na nížkej hnusnej důl
K němu viděl jsem tátu
Jak vedlo ho pár zrůd

A on mě taky viděl po letech
A teprv dneska už to vím
Co asi cítil
A proč neskrýval svůj stín
Za svý dávnou stýskotu
Se dnes už nestydí

A pak uběhlo šest let
A pustili jich tenkrát víc
Řekli jim jen Sorry
A jinak vůbec, vůbec nic
Že prej rozhod o tom Chruščov
Ten tlustej strejda z Nemanic

To v OSN mlátil botou o stůl
A táta žil už jenom rok
Já slyšel pořád stejnej blábol
Kupředu, zpátky ni krok
Prej my za nic nemůžem
Stalin byl prostě cvok

Jó, když byla revoluce v osmdesátým devátým
Tak to mi bylo ještě hej
„Už je to tady,“ křičel jsem
A byl jak zmámenej
Zas slušnej bude dobrej
A věčnej sluha bude zlej

Já vždycky byl spíš skeptik
A vždycky stranou raděj stál
Ale na občanský fórum
Jsem stokrát přísahal
A vůbec poprvé táhl s davem
Co dřív jsem se ho bál

Dnes pustím televizi
A koukám jen tak přivlídně
Jak tam exhibují lidé
Co sedávali na klíně
Těm rudejm mocipánům
A konverzujou povinně

A pak zas rádio si pustím
A musím se prostě smát
Ten hlas, co poslouchám
Ten už, ten už dávno, dávno znám
Vždyť toho dávali mi komunisti
Vždycky jenom za příklad

A herci seriálů
Jak dřív mi dávaj do těla
Vždyť lepší politruky
KSČ nikdy neměla
Jó, sluha přece pánům
Problémy nedělá

Až do teď všechno její trpěl
Potom se v tisku dozvím dnes
No přece ten, kdo má pár domů
A pátej mercedes
Že prej dusili ho tuze
To je přec jasná věc

Jó, odpustky se prodávaj
To vždycky stále stejný lidi znaj
Na Václaváku s grilem v pravej čas
Si hymnu rádi zazpívaj
To pros, že je náš mrak
To je náš rodnej kraj

Čím dál víc myslím na tátu
Tak špatně usínám
Ta stará rozepře je zas tu
Poslouchat kecy odmítám
Tak aspoň Pánubohu díky
Že vlastní ostrov obývám